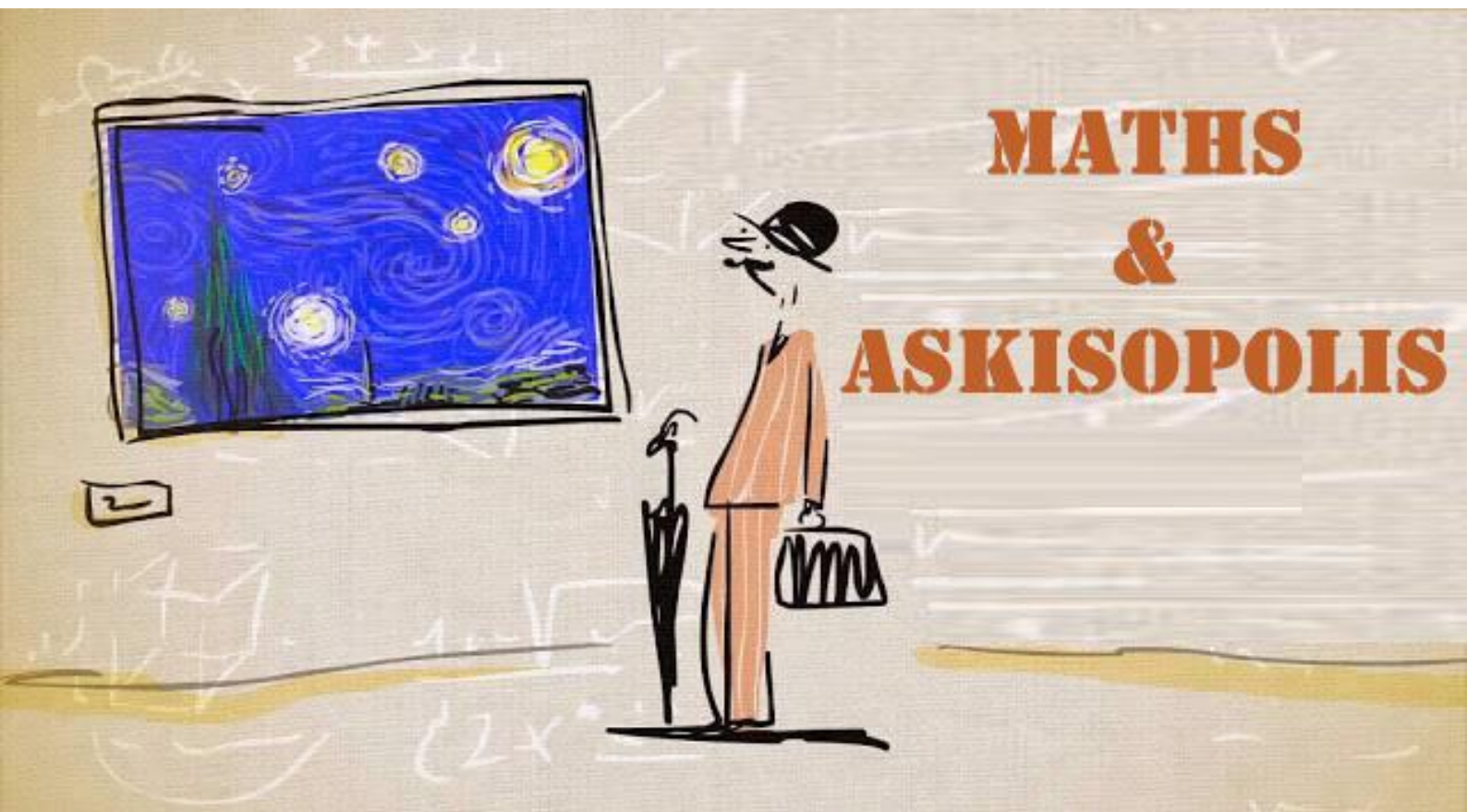

Γενικά Επαναληπτικά Διαγωνίσματα από το Askisopolis

Συμμετέχουν οι μαθηματικοί:

Στέλιος Μιχαήλογλου | Δημήτρης Πατσιμάς

Βαγγέλης Ραμαντάνης | Αποστόλης Κακαβάς

Άγγελος Μπλιάς | Νίκος Τούντας

2019 - 2020

Ασκησόπολις
ο πιο πλούσιος κόσμος
θεμάτων και ασκήσεων

Θέμα Α

A1. Ας υποθέσουμε ότι η f παρουσιάζει στο x_0 τοπικό μέγιστο. Επειδή το x_0 είναι εσωτερικό σημείο του Δ και η f παρουσιάζει σ' αυτό τοπικό μέγιστο, υπάρχει $\delta > 0$ τέτοιο, ώστε $(x_0 - \delta, x_0 + \delta) \subseteq \Delta$ και $f(x) \leq f(x_0)$, για κάθε $x \in (x_0 - \delta, x_0 + \delta)$. (1)

Επειδή, επιπλέον, η f είναι παραγωγίσιμη στο x_0 , ισχύει

$$f'(x_0) = \lim_{x \rightarrow x_0^-} \frac{f(x) - f(x_0)}{x - x_0} = \lim_{x \rightarrow x_0^+} \frac{f(x) - f(x_0)}{x - x_0}. \quad \text{Επομένως,}$$

— αν $x \in (x_0 - \delta, x_0)$, τότε, λόγω της (1), θα είναι $\frac{f(x) - f(x_0)}{x - x_0} \geq 0$, οπότε θα έχουμε

$$f'(x_0) = \lim_{x \rightarrow x_0^-} \frac{f(x) - f(x_0)}{x - x_0} \geq 0 \quad (2)$$

— αν $x \in (x_0, x_0 + \delta)$, τότε, λόγω της (1), θα είναι $\frac{f(x) - f(x_0)}{x - x_0} \leq 0$, οπότε θα έχουμε

$$f'(x_0) = \lim_{x \rightarrow x_0^+} \frac{f(x) - f(x_0)}{x - x_0} \leq 0. \quad (3)$$

Έτσι, από τις (2) και (3) έχουμε $f'(x_0) = 0$. Η απόδειξη για τοπικό ελάχιστο είναι ανάλογη.

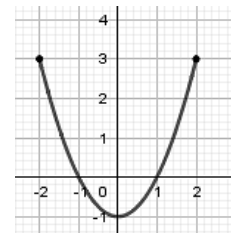
A2. Μια συνάρτηση $f: A \rightarrow \mathbb{R}$ λέγεται συνάρτηση 1-1, όταν για οποιαδήποτε $x_1, x_2 \in A$ ισχύει η συνεπαγωγή: αν $x_1 \neq x_2$, τότε $f(x_1) \neq f(x_2)$.

A3.

α	β	γ	δ
E	A	B	Δ

A4. α) Ψευδής

β) Έστω $f(x) = x^2 - 1$, $x \in [-2, 2]$. Η f είναι συνεχής στο $[-2, 2]$, η εξίσωση $f(x) = 0$ έχει δύο ρίζες τις $-1, 1$ στο $(-2, 2)$ όμως $f(-2) = 3$, $f(2) = 3$ και $f(-2)f(2) > 0$

A5.α) Σ β) i. Λ ii. Σ γ) Λ

Θέμα Β

B1. Η f είναι συνεχής και παραγωγίσιμη ως πράξεις συνεχών και παραγωγίσιμων συναρτήσεων με παράγωγο $f'(x) = e^x - \frac{1}{x+1} + 2$, $x > -1$.

Η f' είναι συνεχής και παραγωγίσιμη ως πράξεις συνεχών και παραγωγίσιμων συναρτήσεων με

παράγωγο $f''(x) = e^x + \frac{1}{(x+1)^2} > 0$ για κάθε $x > -1$ άρα η f' είναι γνησίως αύξουσα στο διάστημα

$(-1, +\infty)$. Ισχύει ότι $\lim_{x \rightarrow -1^+} f'(x) = \lim_{x \rightarrow -1^+} \left(e^x - \frac{1}{x+1} + 2 \right) = -\infty$ άρα κοντά στο -1 υπάρχει αριθμός

$\gamma \in \left(-1, -\frac{1}{2}\right) : f'(\gamma) < 0$ και επίσης ισχύει $f'\left(-\frac{1}{2}\right) = \frac{1}{\sqrt{e}} > 0$ άρα έχουμε $f'(\gamma)f'\left(-\frac{1}{2}\right) < 0$ άρα από το

θεώρημα Bolzano υπάρχει $x_1 \in \left(0, -\frac{1}{2}\right) : f'(x_1) = 0$ και επειδή $f' \nearrow$ στο $(-1, +\infty)$ τότε το x_1 είναι μοναδικό.

Για $-1 < x \leq x_1 \Leftrightarrow f'(x) \leq f'(x_1) = 0$ και για $x \geq x_1 \Leftrightarrow f'(x) \geq f'(x_1) = 0$ με τις ισότητες να ισχύουν μόνον για $x = x_1$ και επειδή η f είναι συνεχής στο $x = x_1$ τότε προκύπτει ο παρακάτω πίνακας μονοτονίας:

x	$-\infty$	-1	x_1	$+\infty$
f'			o	
f				

O.E.

Η f παρουσιάζει ολικό ελάχιστο στο $x = x_1$ το $K(x_1, f(x_1))$.

2^{ος} τρόπος

Η f είναι συνεχής και παραγωγίσιμη ως πράξεις συνεχών και παραγωγίσιμων συναρτήσεων με παράγωγο $f'(x) = e^x - \frac{1}{x+1} + 2, x > -1$.

Η f' είναι συνεχής και παραγωγίσιμη ως πράξεις συνεχών και παραγωγίσιμων συναρτήσεων με παράγωγο $f''(x) = e^x + \frac{1}{(x+1)^2} > 0$ για κάθε $x > -1$ άρα η f' είναι γνησίως αύξουσα στο διάστημα

$(-1, +\infty)$. Ισχύει ότι $\lim_{x \rightarrow -1^+} f'(x) = \lim_{x \rightarrow -1^+} \left(e^x - \frac{1}{x+1} + 2 \right) = -\infty$ και

$\lim_{x \rightarrow +\infty} f'(x) = \lim_{x \rightarrow +\infty} \left(e^x - \frac{1}{x+1} + 2 \right) = +\infty - 0 + 2 = +\infty$ οπότε $f'(A) = (-\infty, +\infty)$.

Το $0 \in f'(A)$ οπότε υπάρχει $x_1 \in A_{f'} : f'(x_1) = 0$ και επειδή $f' \nearrow$ στο $(-1, +\infty)$ τότε το x_1 είναι μοναδικό.

Για $-1 < x \leq x_1 \Leftrightarrow f'(x) \leq f'(x_1) = 0$ και για $x \geq x_1 \Leftrightarrow f'(x) \geq f'(x_1) = 0$ με τις ισότητες να ισχύουν μόνον για $x = x_1$ και επειδή η f είναι συνεχής στο $x = x_1$ τότε προκύπτει ο παρακάτω πίνακας μονοτονίας:

x	$-\infty$	-1	x_1	$+\infty$
f'			o	
f				

O.E.

Η f παρουσιάζει ολικό ελάχιστο στο $x = x_1$ το $K(x_1, f(x_1))$.

B2. Επειδή η f είναι γνησίως φθίνουσα στο διάστημα $(-1, x_1]$ και γνησίως αύξουσα στο διάστημα $[x_1, +\infty)$ τότε προφανώς τα $x_2 \in (-1, x_1)$ και $x_3 \in (x_1, 0]$ είναι οι μοναδικές ρίζες της f και

συγκεκριμένα η $x_2 \in (-1, x_1)$ είναι η μοναδική ρίζα στο διάστημα $(-1, x_1]$ και η $x_3 \in (x_1, 0]$ είναι η μοναδική ρίζα στο διάστημα $[x_1, +\infty)$.

Στο διάστημα $[x_1, +\infty)$ η f έχει προφανή ρίζα το μηδέν άρα ισχύει ότι $x_3 = 0$.

Επίσης επειδή η f είναι συνεχής και έχει δύο μοναδικές ρίζες τότε μεταξύ των ριζών θα διατηρεί σταθερό πρόσημο. Το $-\frac{1}{2} \in (x_2, x_3)$ και $f\left(-\frac{1}{2}\right) = \frac{1}{\sqrt{e}} + \ln 2 - 1 - 1 < 0$ γιατί έχουμε:

$$\frac{1}{\sqrt{e}} - 1 < 0 \Leftrightarrow \frac{1}{\sqrt{e}} < 1 \Leftrightarrow \sqrt{e} > 1 \text{ που ισχύει και } \ln 2 - 1 < 0 \Leftrightarrow \ln 2 < 1 \Leftrightarrow 2 < e \text{ ισχύει.}$$

Άρα στο διάστημα (x_2, x_3) ισχύει ότι $f(x) < 0$ και $x_1 \in (x_2, x_3)$ άρα $f(x_1) < 0$.

B3. Εφαρμόζουμε ΘΜΤ για την f στο διάστημα $[x, x+1]$ και έχουμε ότι υπάρχει $\xi \in (x, x+1)$ τέτοιο ώστε

$$f'(\xi) = \frac{f(x+1) - f(x)}{x+1 - x} = f(x+1) - f(x)$$

1^{ος} τρόπος: Από Β1 η $f' \nearrow$ στο $(-1, +\infty)$ και έχουμε:

$$x < \xi < x+1 \stackrel{f' \nearrow}{\Leftrightarrow} f'(x) < f'(\xi) < f'(x+1) \Leftrightarrow e^x - \frac{1}{x+1} + 2 < f(x+1) - f(x) < e^{x+1} - \frac{1}{x+2} + 2$$

Ισχύει $\lim_{x \rightarrow +\infty} \left(e^x - \frac{1}{x+1} + 2 \right) = +\infty$ και $\lim_{x \rightarrow +\infty} \left(e^{x+1} - \frac{1}{x+2} + 2 \right) = +\infty$ άρα από κριτήριο παρεμβολής

$$\text{ισχύει } \lim_{x \rightarrow +\infty} [f(x+1) - f(x)] = +\infty$$

2^{ος} τρόπος: Ισχύει $x < \xi < x+1$ δηλαδή αφού το ξ εξαρτάται από το x έστω $\xi = \xi(x)$ και έχουμε

$$\lim_{x \rightarrow +\infty} x = +\infty \text{ και } \lim_{x \rightarrow +\infty} (x+1) = +\infty \text{ άρα από κριτήριο παρεμβολής } \lim_{x \rightarrow +\infty} \xi(x) = +\infty \text{ άρα όταν το}$$

$x \rightarrow +\infty$ τότε $\xi \rightarrow +\infty$ άρα έχουμε:

$$\lim_{x \rightarrow +\infty} [f(x+1) - f(x)] = \lim_{\xi \rightarrow +\infty} f'(\xi) = \lim_{\xi \rightarrow +\infty} \left(e^\xi - \frac{1}{\xi+1} + 2 \right) = +\infty$$

3^{ος} τρόπος: $\lim_{x \rightarrow +\infty} [f(x+1) - f(x)] = \lim_{x \rightarrow +\infty} (e^{x+1} - \ln(x+2) + 2x + 2 - 1 - e^x + \ln(x+1) - 2x + 1) =$

$$\lim_{x \rightarrow +\infty} \left[\left(e^x (e-1) + \ln \frac{x+1}{x+2} + 2 \right) \right] = +\infty + 0 + 2 = +\infty \text{ αφού } \lim_{x \rightarrow +\infty} \ln \frac{x+1}{x+2} \stackrel{u = \frac{x+1}{x+2}}{=} \lim_{\substack{x \rightarrow +\infty, u \rightarrow 1 \\ u > 1}} \ln u = 0.$$

$$\lim_{x \rightarrow +\infty} \frac{x+1}{x+2} = \lim_{x \rightarrow +\infty} \frac{x}{x} = 1$$

B4. Επειδή $f(0) = 0$ η C_f διέρχεται από την αρχή των αξόνων.

Η εφαπτομένη της C_f στο $O(0,0)$ είναι η ευθεία $\varepsilon: y = f'(0)x \Leftrightarrow y = 2x$.

Για να εφάπτεται η ε στη C_h , αρχικά πρέπει να υπάρχει σημείο $x_4 \in \mathbb{R}$ τέτοιο, ώστε $h'(x_4) = 2$.

Είναι $h'(x) = e^{x-1} + 1$. Παρατηρούμε ότι $h'(1) = 2$. Η εφαπτομένη της C_h στο $x = 1$ έχει εξίσωση $y - h(1) = h'(1)(x - 1) \Leftrightarrow y - 2 = 2x - 2 \Leftrightarrow y = 2x$, δηλαδή είναι η ε .

B5. Αρκεί να υπάρχουν $x_5, x_6 > 0$ τέτοια, ώστε $f'(x_5)f'(x_6) = -1$.

Επειδή η f' είναι γνησίως αύξουσα, για κάθε $x > 0$ είναι $f'(x) > f'(0) = 2$, άρα $f'(x_5)f'(x_6) > 0$ και δεν υπάρχουν τέτοια σημεία.

Θέμα Γ

Γ1. Έστω $\varphi(x) = g(x) - xh(x) = \eta\mu x - x\sigma\upsilon\nu x$, $x \in \left[-\frac{\pi}{2}, \frac{\pi}{2}\right]$.

Είναι $\varphi'(x) = \sigma\upsilon\nu x - \sigma\upsilon\nu x + x\eta\mu x = x\eta\mu x$.

Για $x \in \left(0, \frac{\pi}{2}\right)$ είναι $\varphi'(x) > 0$ και για $x \in \left(-\frac{\pi}{2}, 0\right)$ είναι $\eta\mu x < 0 \Rightarrow x\eta\mu x > 0$ άρα $\varphi'(x) > 0$ για

κάθε $x \in \left(-\frac{\pi}{2}, 0\right) \cup \left(0, \frac{\pi}{2}\right)$ και επειδή η φ είναι συνεχής στο $\left[-\frac{\pi}{2}, \frac{\pi}{2}\right]$, είναι γνησίως αύξουσα στο

διάστημα αυτό. Για κάθε $-\frac{\pi}{2} \leq x \leq \frac{\pi}{2}$ είναι $\varphi\left(-\frac{\pi}{2}\right) \leq \varphi(x) \leq \varphi\left(\frac{\pi}{2}\right) \Leftrightarrow -1 \leq \varphi(x) \leq 1 \Leftrightarrow |\varphi(x)| \leq 1$

Γ2. $\beta g(\alpha) > \alpha g(\beta) \Leftrightarrow \beta \eta\mu\alpha > \alpha \eta\mu\beta \Leftrightarrow \frac{\eta\mu\alpha}{\alpha} > \frac{\eta\mu\beta}{\beta}$

Θεωρούμε τη συνάρτηση $t(x) = \frac{\eta\mu x}{x}$, $x \in \left(0, \frac{\pi}{2}\right)$. Είναι $t'(x) = \frac{x\sigma\upsilon\nu x - \eta\mu x}{x^2} = \frac{-\varphi(x)}{x^2}$.

Για κάθε $0 < x < \frac{\pi}{2}$ είναι $\varphi(x) > \varphi(0) = 0 \Rightarrow t(x) < 0 \Rightarrow t \searrow \left(0, \frac{\pi}{2}\right)$.

Είναι $\alpha < \beta \Leftrightarrow t(\alpha) > t(\beta) \Leftrightarrow \frac{\eta\mu\alpha}{\alpha} > \frac{\eta\mu\beta}{\beta} \Leftrightarrow \beta \eta\mu\alpha > \alpha \eta\mu\beta$

Γ3. Έχουμε $D_{g \circ h} = \{x \in D_h / h(x) \in D_g\} = \left\{x \in \left[-\frac{\pi}{2}, \frac{\pi}{2}\right] / \sigma\upsilon\nu x \in \left[-\frac{\pi}{2}, \frac{\pi}{2}\right]\right\} = \left[-\frac{\pi}{2}, \frac{\pi}{2}\right]$ και επίσης

$D_{h \circ g} = \{x \in D_g / g(x) \in D_h\} = \left\{x \in \left[-\frac{\pi}{2}, \frac{\pi}{2}\right] / \eta\mu x \in \left[-\frac{\pi}{2}, \frac{\pi}{2}\right]\right\} = \left[-\frac{\pi}{2}, \frac{\pi}{2}\right]$, άρα $D_f = \left[-\frac{\pi}{2}, \frac{\pi}{2}\right]$

Άρα $f(x) = (g \circ h)(x) + (h \circ g)(x) = g(h(x)) + h(g(x)) = \eta\mu(\sigma\upsilon\nu x) + \sigma\upsilon\nu(\eta\mu x)$

Μονοτονία της f.**1^{ος} τρόπος (Χωρίς παραγώγους):**

Για κάθε $x_1, x_2 \in \left[0, \frac{\pi}{2}\right]$ με $x_1 < x_2 \Rightarrow$

$\overset{\sigma\upsilon\nu x \searrow}{-} \Rightarrow \sigma\upsilon\nu x_1 > \sigma\upsilon\nu x_2 \Rightarrow \overset{\eta\mu x \nearrow}{\eta\mu(\sigma\upsilon\nu x_1)} > \eta\mu(\sigma\upsilon\nu x_2)$ **(3)** γιατί $0 \leq \sigma\upsilon\nu x_2 < \sigma\upsilon\nu x_1 \leq 1 < \frac{\pi}{2}$

$\overset{\eta\mu x \nearrow}{-} \Rightarrow \eta\mu x_1 < \eta\mu x_2 \Rightarrow \overset{\sigma\upsilon\nu x \searrow}{\sigma\upsilon\nu(\eta\mu x_1)} > \sigma\upsilon\nu(\eta\mu x_2)$ **(4)** γιατί $0 \leq \eta\mu x_1 < \eta\mu x_2 \leq 1 < \frac{\pi}{2}$

(3)+(4): $f(x_1) > f(x_2) \Rightarrow f \searrow \left[0, \frac{\pi}{2}\right]$. Για κάθε $x_1, x_2 \in \left[-\frac{\pi}{2}, 0\right]$ με

$x_1 < x_2 \Rightarrow -x_1 > -x_2 \xrightarrow{f \searrow} \underset{-x_1, -x_2 \in [0, \pi/2]}{f(-x_1)} < f(-x_2) \xrightarrow{\text{Άρτια}} f(x_1) < f(x_2) \Rightarrow f \nearrow \left[-\frac{\pi}{2}, 0\right]$

(ΣΧΟΛΙΟ: Θα μπορούσαμε όπως δουλέψαμε στο διάστημα $\left[0, \frac{\pi}{2}\right]$ να δουλέψουμε ομοίως και στο

διάστημα $\left[-\frac{\pi}{2}, 0\right]$ όμως με το δεδομένο ότι είναι άρτια τελειώνουμε πολύ πιο γρήγορα).

Και επειδή είναι συνεχής στο μηδέν τότε το $f(0) = \eta\mu 1 + 1$ είναι ολικό μέγιστο.

2^{ος} τρόπος (Με παραγώγους):

Η f είναι παραγωγίσιμη ως σύνθεση και πράξεις παραγωγίσιμων συναρτήσεων με παράγωγο:

$$f'(x) = -\eta\mu x \cdot (\sigma\upsilon\nu(\sigma\upsilon\nu x)) - \sigma\upsilon\nu x \cdot (\eta\mu(\eta\mu x)), x \in \left(-\frac{\pi}{2}, \frac{\pi}{2}\right)$$

Στο διάστημα $\left(0, \frac{\pi}{2}\right)$ έχουμε ότι $\eta\mu x, \sigma\upsilon\nu x \in (0,1) \subseteq \left(0, \frac{\pi}{2}\right)$ και

$\eta\mu(\eta\mu x), \sigma\upsilon\nu(\sigma\upsilon\nu x) \in (0,1) \subseteq \left(0, \frac{\pi}{2}\right)$ άρα $\sigma\upsilon\nu(\eta\mu(\eta\mu x)), \eta\mu(\sigma\upsilon\nu(\sigma\upsilon\nu x)) > 0$ αφού μέσα στους

τριγωνομετρικούς αριθμούς έχουμε γωνίες 1^{ου} τεταρτημορίου άρα ισχύει $f'(x) < 0$ για κάθε $x \in \left(0, \frac{\pi}{2}\right)$

και επειδή η f είναι συνεχής στο $\left[0, \frac{\pi}{2}\right]$ τότε η f είναι γνησίως φθίνουσα στο $\left[0, \frac{\pi}{2}\right]$.

Για κάθε $x_1, x_2 \in \left[-\frac{\pi}{2}, 0\right]$ με

$$x_1 < x_2 \Rightarrow -x_1 > -x_2 \xrightarrow[-x_1, -x_2 \in [0, \pi/2]]{f \searrow} f(-x_1) < f(-x_2) \xrightarrow{\text{Άρτια}} f(x_1) < f(x_2) \Rightarrow f \nearrow \left[-\frac{\pi}{2}, 0\right]$$

(ΣΧΟΛΙΟ: Θα μπορούσαμε όπως δουλέψαμε στο διάστημα $\left[0, \frac{\pi}{2}\right]$ να δουλέψουμε ομοίως και στο

διάστημα $\left[-\frac{\pi}{2}, 0\right]$ όμως με το δεδομένο ότι είναι άρτια τελειώνουμε πολύ πιο γρήγορα).

Και επειδή είναι συνεχής στο μηδέν τότε το $f(0) = \eta\mu 1 + 1$ είναι ολικό μέγιστο.

Επίσης το πρόσημο της παραγώγου θα μπορούσε να δειχτεί και με την παρακάτω πιο χρονοβόρα διαδικασία:

Για κάθε $x_1, x_2 \in \left(-\frac{\pi}{2}, 0\right]$:

$$-1 < \eta\mu x \leq 0 \Leftrightarrow 0 \leq -\eta\mu x < 1, 0 < \sigma\upsilon\nu x \leq 1 \Leftrightarrow -1 \leq -\sigma\upsilon\nu x < 0, -1 < \eta\mu x \leq 0 \Leftrightarrow \eta\mu(\eta\mu x) \leq 0$$

$$- 0 < \sigma\upsilon\nu x \leq 1 \Leftrightarrow 0 < \sigma\upsilon\nu(1) \leq \sigma\upsilon\nu(\sigma\upsilon\nu x) < 1$$

Για κάθε $x_1, x_2 \in \left[0, \frac{\pi}{2}\right)$ είναι $0 \leq \eta\mu x < 1 \Leftrightarrow -1 < -\eta\mu x \leq 0, 0 < \sigma\upsilon\nu x \leq 1 \Leftrightarrow -1 \leq -\sigma\upsilon\nu x < 0$

$$- 0 \leq \eta\mu x < 1 \Leftrightarrow \eta\mu(\eta\mu x) \geq 0, 0 < \sigma\upsilon\nu x \leq 1 \Leftrightarrow 0 < \sigma\upsilon\nu(1) \leq \sigma\upsilon\nu(\sigma\upsilon\nu x) < 1$$

Άρα προκύπτει ο παρακάτω πίνακας:

x	$-\infty$	$-\frac{\pi}{2}$	0	$\frac{\pi}{2}$	$+\infty$
$-\eta\mu x$			+	-	
$-\sigma\upsilon\nu x$			-	-	
$\sigma\upsilon\nu(\sigma\upsilon\nu x)$			+	+	
$\eta\mu(\eta\mu x)$			-	+	
$-\eta\mu x \cdot (\sigma\upsilon\nu(\sigma\upsilon\nu x))$			+	-	
$-\sigma\upsilon\nu x \cdot (\eta\mu(\eta\mu x))$			+	-	
$f'(x)$			+	-	
$f(x)$					

$$\Gamma 4. \ln \left(\frac{\varepsilon\varphi(\sigma\upsilon\nu(\eta\mu x))}{\sigma\upsilon\nu(\varepsilon\varphi(\sigma\upsilon\nu x))} \right) + f(x) = 1 \Leftrightarrow \ln(\varepsilon\varphi(\sigma\upsilon\nu(\eta\mu x))) - \ln(\sigma\upsilon\nu(\varepsilon\varphi(\sigma\upsilon\nu x))) + f(x) - 1 = 0$$

$$\text{Έστω η συνάρτηση } g(x) = \ln(\varepsilon\varphi(\sigma\upsilon\nu(\eta\mu x))) - \ln(\sigma\upsilon\nu(\varepsilon\varphi(\sigma\upsilon\nu x))) + f(x) - 1, x \in \left[0, \frac{\pi}{2}\right]$$

Θα βρούμε την μονοτονία της g με δύο τρόπους:

1^{ος} τρόπος (Χωρίς Παραγώγους):

$$\text{Για κάθε } x_1, x_2 \in \left[0, \frac{\pi}{2}\right] \text{ με } x_1 < x_2 \Rightarrow$$

$$- \stackrel{\eta\mu x}{\Rightarrow} 0 \leq \eta\mu x_1 < \eta\mu x_2 \leq 1 < \frac{\pi}{2} \stackrel{\sigma\upsilon\nu x}{\Rightarrow} 0 < \sigma\upsilon\nu(\eta\mu x_2) < \sigma\upsilon\nu(\eta\mu x_1) \leq 1 \stackrel{\varepsilon\varphi x}{\Rightarrow}$$

$$\begin{aligned} \Rightarrow 0 < \varepsilon\varphi(\sigma\upsilon\nu(\eta\mu x_2)) < \varepsilon\varphi(\sigma\upsilon\nu(\eta\mu x_1)) \leq \varepsilon\varphi 1 < \frac{\pi}{2} \stackrel{\ln x}{\Rightarrow} \ln(\varepsilon\varphi(\sigma\upsilon\nu(\eta\mu x_2))) < \ln(\varepsilon\varphi(\sigma\upsilon\nu(\eta\mu x_1))) \Rightarrow \\ \Rightarrow \ln(\varepsilon\varphi(\sigma\upsilon\nu(\eta\mu x_1))) > \ln(\varepsilon\varphi(\sigma\upsilon\nu(\eta\mu x_2))) \quad (5) \end{aligned}$$

$$- \stackrel{\sigma\upsilon\nu x}{\Rightarrow} 0 \leq \sigma\upsilon\nu x_2 < \sigma\upsilon\nu x_1 \leq 1 < \frac{\pi}{2} \stackrel{\varepsilon\varphi}{\Rightarrow} 0 \leq \varepsilon\varphi(\sigma\upsilon\nu x_2) < \varepsilon\varphi(\sigma\upsilon\nu x_1) \leq \varepsilon\varphi 1 < \frac{\pi}{2} \stackrel{\sigma\upsilon\nu x}{\Rightarrow}$$

$$\begin{aligned} \Rightarrow 0 < \sigma\upsilon\nu(\varepsilon\varphi(\sigma\upsilon\nu x_1)) < \sigma\upsilon\nu(\varepsilon\varphi(\sigma\upsilon\nu x_2)) \leq 1 \stackrel{\ln x}{\Rightarrow} \ln(\sigma\upsilon\nu(\varepsilon\varphi(\sigma\upsilon\nu x_1))) < \ln(\sigma\upsilon\nu(\varepsilon\varphi(\sigma\upsilon\nu x_2))) \Rightarrow \\ \Rightarrow \ln(\sigma\upsilon\nu(\varepsilon\varphi(\sigma\upsilon\nu x_1))) > \ln(\sigma\upsilon\nu(\varepsilon\varphi(\sigma\upsilon\nu x_2))) \quad (6) \end{aligned}$$

$$- \stackrel{f}{\Rightarrow} f(x_1) > f(x_2) \Rightarrow f(x_1) - 1 > f(x_2) - 1 \quad (7)$$

$$(5) + (6) + (7): g(x_1) > g(x_2) \Rightarrow g \searrow \left[0, \frac{\pi}{2}\right]$$

2^{ος} τρόπος (Με Παραγώγους):

$$\begin{aligned} g'(x) &= \frac{(\varepsilon\varphi(\sigma\upsilon\nu(\eta\mu x)))'}{\varepsilon\varphi(\sigma\upsilon\nu(\eta\mu x))} - \frac{(\sigma\upsilon\nu(\varepsilon\varphi(\sigma\upsilon\nu x)))'}{\sigma\upsilon\nu(\varepsilon\varphi(\sigma\upsilon\nu x))} + f'(x) = \\ &= \frac{-\eta\mu(\eta\mu x) \cdot \sigma\upsilon\nu x}{\sigma\upsilon\nu^2(\sigma\upsilon\nu(\eta\mu x))} - \frac{-\eta\mu((\varepsilon\varphi(\sigma\upsilon\nu x)))}{\sigma\upsilon\nu^2(\sigma\upsilon\nu x)} - \eta\mu x(\sigma\upsilon\nu(\sigma\upsilon\nu x)) - \sigma\upsilon\nu x(\eta\mu(\eta\mu x)) = \\ &= -\frac{\eta\mu(\eta\mu x) \cdot \sigma\upsilon\nu x}{\sigma\upsilon\nu^2(\sigma\upsilon\nu(\eta\mu x)) \cdot \varepsilon\varphi(\sigma\upsilon\nu(\eta\mu x))} - \frac{\eta\mu((\varepsilon\varphi(\sigma\upsilon\nu x))) \cdot \eta\mu x}{\sigma\upsilon\nu(\varepsilon\varphi(\sigma\upsilon\nu x)) \cdot \sigma\upsilon\nu^2(\sigma\upsilon\nu x)} - \eta\mu x(\sigma\upsilon\nu(\sigma\upsilon\nu x)) - \sigma\upsilon\nu x(\eta\mu(\eta\mu x)) \end{aligned}$$

Ισχύει $g'(x) < 0$ στο $\left(0, \frac{\pi}{2}\right)$ επειδή $x, \eta\mu x, \sigma\upsilon\nu(\eta\mu x), \varepsilon\varphi(\sigma\upsilon\nu x) \in \left(0, \frac{\pi}{2}\right)$ άρα επειδή η g είναι

συνεχής στο $\left[0, \frac{\pi}{2}\right]$ τότε η g είναι γνησίως φθίνουσα.

Η g είναι συνεχής ως σύνθεση και πράξεις συνεχών συναρτήσεων και έχουμε:

$$- g(0) = \ln(\varepsilon\varphi 1) - \ln(\sigma\upsilon\nu(\varepsilon\varphi 1)) + \eta\mu 1 = \ln\left(\frac{\varepsilon\varphi 1}{\sigma\upsilon\nu(\varepsilon\varphi 1)}\right) + \eta\mu 1 > 0 \quad \text{γιατί}$$

$$\varepsilon\varphi 1 > \sigma\upsilon\nu(\varepsilon\varphi 1) \Leftrightarrow \frac{\varepsilon\varphi 1}{\sigma\upsilon\nu(\varepsilon\varphi 1)} > 1 \Leftrightarrow \ln\left(\frac{\varepsilon\varphi 1}{\sigma\upsilon\nu(\varepsilon\varphi 1)}\right) > 0 \text{ και } \eta\mu 1 > 0$$

$$- g\left(\frac{\pi}{2}\right) = \ln(\varepsilon\varphi(\sigma\upsilon\nu 1)) + \sigma\upsilon\nu 1 - 1 < 0 \quad \text{γιατί } 0 < \sigma\upsilon\nu 1 < \frac{\pi}{4} \stackrel{\varepsilon\varphi}{\Leftrightarrow} \varepsilon\varphi(\sigma\upsilon\nu 1) < 1 \Leftrightarrow \ln(\varepsilon\varphi(\sigma\upsilon\nu 1)) < 0 \text{ και } \sigma\upsilon\nu 1 < 1$$

Άρα από θεώρημα Bolzano υπάρχει $x_0 \in \left(0, \frac{\pi}{2}\right) : g(x_0) = 0$ όμως η g είναι γνησίως φθίνουσα στο $\left[0, \frac{\pi}{2}\right]$ άρα το x_0 είναι η μοναδική ρίζα της εξίσωσης στο διάστημα αυτό.

Θέμα Δ

Δ1. Για κάθε $x \in \mathbb{R}$ ισχύει ότι: $2f'(x)f(x) + 2g'(x)g(x) = 2g'(2x) \Leftrightarrow (f^2(x) + g^2(x))' = (g(2x))' \Leftrightarrow f^2(x) + g^2(x) = g(2x) + c, c \in \mathbb{R}$

Για $x = 0$ είναι $f^2(0) + g^2(0) = g(0) + c \Leftrightarrow 1 = 1 + c \Leftrightarrow c = 0$, οπότε $f^2(x) + g^2(x) = g(2x), x \in \mathbb{R}$

Δ2. Είναι $f^2(x) + g^2(x) = g(2x) \Leftrightarrow f^2(x) + \left(\frac{e^x + e^{-x}}{2}\right)^2 = \frac{e^{2x} + e^{-2x}}{2} \Leftrightarrow$

$$f^2(x) + \frac{e^{2x} + 2 + e^{-2x}}{4} = \frac{e^{2x} + e^{-2x}}{2} \Leftrightarrow f^2(x) = \frac{e^{2x} + e^{-2x}}{2} - \frac{e^{2x} + 2 + e^{-2x}}{4} \Leftrightarrow$$

$$f^2(x) = \frac{2e^{2x} + 2e^{-2x} - e^{2x} - 2 - e^{-2x}}{4} = \frac{e^{2x} - 2 + e^{-2x}}{4} = \left(\frac{e^x - e^{-x}}{2}\right)^2 \Leftrightarrow |f(x)| = \frac{|e^x - e^{-x}|}{2} \quad (1)$$

Η f έχει μοναδική ρίζα το $x = 0$ γιατί για $x > 0 \Leftrightarrow 2x > 0 \Leftrightarrow x > -x \Leftrightarrow e^x > e^{-x} \Leftrightarrow \frac{e^x - e^{-x}}{2} > 0$ και

για $x < 0 \Leftrightarrow 2x < 0 \Leftrightarrow x < -x \Leftrightarrow e^x < e^{-x} \Leftrightarrow \frac{e^x - e^{-x}}{2} < 0$, οπότε για $x \neq 0$ είναι $|f(x)| \neq 0$

ή

Είναι $f(x) = 0 \Leftrightarrow |f(x)| = 0 \Leftrightarrow \frac{|e^x - e^{-x}|}{2} = 0 \Leftrightarrow e^x - e^{-x} = 0 \Leftrightarrow e^x = e^{-x} \Leftrightarrow x = -x \Leftrightarrow 2x = 0 \Leftrightarrow x = 0$

Κατά συνέπεια η f ως συνεχής στο \mathbb{R} διατηρεί σταθερό πρόσημο σε καθένα από τα διαστήματα που οι ρίζες της χωρίζουν το πεδίο ορισμού της, δηλαδή διατηρεί πρόσημο στα διαστήματα $(-\infty, 0)$ και $(0, +\infty)$. Έτσι έχουμε 4 περιπτώσεις:

x	$-\infty$	0	$+\infty$
1) $f(x)$	-		+
2) $f(x)$	+		-
3) $f(x)$	+		+
4) $f(x)$	-		-

Άρα έχουμε για κάθε περίπτωση:

$$1) f(x) = \frac{e^x - e^{-x}}{2}, x \in \mathbb{R}$$

$$2) f(x) = \frac{e^{-x} - e^x}{2}, x \in \mathbb{R}$$

$$3) f(x) = \frac{|e^{-x} - e^x|}{2} = \begin{cases} \frac{e^{-x} - e^x}{2}, x < 0 \\ \frac{e^x - e^{-x}}{2}, x \geq 0 \end{cases}$$

$$4) f(x) = -\frac{|e^{-x} - e^x|}{2} = \begin{cases} \frac{e^x - e^{-x}}{2}, x < 0 \\ \frac{e^{-x} - e^x}{2}, x \geq 0 \end{cases}$$

Δ3. Η f είναι παραγωγίσιμη στο \mathbb{R} με $f'(x) = \frac{e^x + e^{-x}}{2} > 0$ άρα η f είναι γνησίως αύξουσα στο \mathbb{R} , οπότε είναι 1-1.

Αρχικά θα βρούμε το πεδίο ορισμού της f^{-1} που είναι το σύνολο τιμών της f .

$$\text{Είναι } \lim_{x \rightarrow -\infty} f(x) = \lim_{x \rightarrow -\infty} \frac{e^x - e^{-x}}{2} = -\infty, \lim_{x \rightarrow +\infty} f(x) = \lim_{x \rightarrow +\infty} \frac{e^x - e^{-x}}{2} = +\infty.$$

Η f είναι συνεχής και γνησίως αύξουσα στο \mathbb{R} , οπότε $f(A) = \left(\lim_{x \rightarrow -\infty} f(x), \lim_{x \rightarrow +\infty} f(x) \right) = (-\infty, +\infty) = \mathbb{R}$

$$\text{Για κάθε } x \in A = \mathbb{R} \text{ έστω } f(x) = y, y \in \mathbb{R} \Leftrightarrow \frac{e^x - e^{-x}}{2} = y \Leftrightarrow e^x - e^{-x} = 2y \Leftrightarrow e^{2x} - 1 = 2ye^x \Leftrightarrow$$

$$e^{2x} - 2ye^x + y^2 = 1 + y^2 \Leftrightarrow (e^x - y)^2 = 1 + y^2 \Leftrightarrow |e^x - y| = \sqrt{1 + y^2}$$

Άλλα για κάθε $x \in \mathbb{R}$ είναι $e^x - y = e^x - \frac{e^x - e^{-x}}{2} = \frac{e^x + e^{-x}}{2} > 0$, άρα

$$e^x - y = \sqrt{1 + y^2} \Leftrightarrow e^x = y + \sqrt{1 + y^2} \quad (2)$$

$$\text{Είναι } y^2 < y^2 + 1 \Leftrightarrow \sqrt{y^2} < \sqrt{y^2 + 1} \Leftrightarrow |y| < \sqrt{y^2 + 1} \Leftrightarrow -\sqrt{y^2 + 1} < y < \sqrt{y^2 + 1} \Rightarrow y + \sqrt{y^2 + 1} > 0$$

Οπότε για κάθε $y \in \mathbb{R}$ από τη σχέση (2) προκύπτει ότι $x = \ln(y + \sqrt{1 + y^2})$

Οπότε $f^{-1}: f(A) \rightarrow \mathbb{R}$

$f^{-1}: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ με

$$f^{-1}(x) = \ln(x + \sqrt{1 + x^2})$$

Δ4. Έστω η συνάρτηση $\varphi(x) = g(kx) - kg(x)$, $x \in \mathbb{R}$.

Η φ είναι παραγωγίσιμη στο \mathbb{R} ως αποτέλεσμα πράξεων και σύνθεσης παραγωγίσιμων συναρτήσεων με $\varphi'(x) = kg'(kx) - kg'(x) = k(g'(kx) - g'(x))$

$$\text{Αλλά } g(x) = \frac{e^x + e^{-x}}{2} \Rightarrow g'(x) = \frac{e^x - e^{-x}}{2} \Rightarrow g''(x) = \frac{e^x + e^{-x}}{2} > 0 \Rightarrow g' \nearrow \mathbb{R}$$

$$\text{Οπότε για } x > 0 \Leftrightarrow (k-1)x > 0 \Leftrightarrow kx > x \Leftrightarrow g'(kx) > g'(x) \Rightarrow k(g'(kx) - g'(x)) > 0 \Rightarrow \varphi'(x) > 0$$

και επειδή η φ είναι συνεχής, είναι γνησίως αύξουσα στο $[0, +\infty)$.

$$\text{Είναι } g(kx^2) - g(kx^4) > k(g(x^2) - g(x^4)), k > 1 \Leftrightarrow$$

$$g(kx^2) - kg(x^2) > g(kx^4) - kg(x^4) \Leftrightarrow$$

$$\varphi(x^2) > \varphi(x^4) \stackrel{\varphi|_{[0, +\infty)}}{\Leftrightarrow} x^2 > x^4 \Leftrightarrow x^2 - x^4 > 0 \Leftrightarrow x^2(1 - x^2) > 0 \Leftrightarrow x \in (-1, 0) \cup (0, 1)$$